

ἀλλογνώς. Ἀλλότροπος/ἀσυνήθιστος, unusual, Ἐμπεδοκλῆς 126 σαρκῶν ἀλλογνῶτι περιστέλλουσα χιτῶνι. Πρβλ. ἀλλότριος.

ἄλλοθεν. Ἀπὸ ἄλλοῦ, from elsewhere, Ἐμπεδοκλῆς 23.9 μὴ σ' ἀπάτη φρένα καινύτω ἀλλοθεν εἶναι θυητῶν 35.6 ἀλλοθεν ἄλλα "Ιππων 1 ἀλλοθέν ποθεν.

ἄλλοιος (ἀντίθ. ὁ αὐτός). Ἀλλοιώτικος/διαφορετικός, alien/different, Ἐμπεδοκλῆς 108.1, 108.2 ὅσσον <γ'> ἀλλοῖοι μετέφν τόσον . . . καὶ τὸ φρονεῖν ἀλλοῖα παρίσταται 110.6 εἰ δὲ σὺ γ' ἀλλοῖων ἐπορέξεαι Διογένης 2.12 ἄλλοτε ἀλλοῖα γίνεται. Πρβλ. ἀλλοιωπός, ἀλλογνώς, ἔτεροιοῦσθαι.

ἄλλοιοῦσθαι. Μετατρέπομαι, to be transmuted, Ἡράκλειτος 67.4 ὁ θεὸς . . . ἀλλοῖοῦται . . . ὅκωσπερ.

ἄλλοιωπός. Ἀλλόμορφος/με διαφορετική μορφή, of another form, Ἐμπεδοκλῆς 21.14 γίγνεται ἀλλοιωπά. Πρβλ. ἀλλοῖος, ἀμείβειν εἶδεα.

ἄλλος. Ἄλλος, other, Ξενοφάνης 1.3 ἄλλος δ' εὐώδες μύρον 1.5 ἄλλος δ' οἶνος ἔτοιμος Ἡράκλειτος 5.1 καθαίρονται δ' ἄλλῳ αἷματι μιαινόμενοι 121.5 ἄλλῃ τε καὶ μετ' ἄλλων Παρμενίδης 8.37 ἄλλο πάρεξ τοῦ ἔόντος Ζήνων 2.1 εἰ γὰρ ἄλλῳ ὅντι προσγένοιτο Μέλισσος 5 περανεῖ ποδὸς ἄλλο Ἐμπεδοκλῆς 17.28 τιμῆς δ' ἄλλης ἄλλο μέδει 17.35 γίγνεται ἄλλοτε ἄλλα 23.4 ἄλλα δ' ἐλάσσω 26.4 ἀνθρωποί τε καὶ ἄλλων ἔθνεα θηρῶν 98.5 ἄλλης εἶδεα σαρκὸς 110.4 ἄλλα τε πόλλα ἀπὸ τῶνδ' ἐκτήσεαι. 115.12 ἄλλος δ' ἐξ ἄλλον δέχεται Πυθαγόρειοι 4 (DK I 452,28) τὸ δίκαιον τὸ ἀντιπεπονθός ἄλλῳ Φιλόλαος 11.14 οὐτε ἄλλῳ ποδὸς ἄλλο Δημόκριτος 69 ἥδὺ δὲ ἄλλῳ ἄλλο 235.9 οὐδὲν ἐν αὐτοῖσι χοηστόν ἐστιν ἄλλ' ἡ τέρψις βραχεῖα 244.3 μᾶλλον τῶν ἄλλων 266 οὐδενὶ γὰρ ἄλλῳ ἔοικεν . . . ἄλλά τις ἡ θεσμὸς ἡ τι ἄλλο 253.2 ἀμελέοντας τῶν ἑωυτῶν ἄλλα ποήσσειν 270 χρῶ ἄλλῳ ἄλλο Ἀρχύτας 3.2 ἡ μαθόντα παρ' ἄλλῳ 3.4 μαθὲν παρ' ἄλλῳ 4.1 τῶν μὲν ἄλλαν τεχνῶν Πρβλ. ἔτερος. || ἄλλως.

Διαφορετικά, differently, Ἐμπεδοκλῆς 53 πολλάκις δ' ἄλλως Δημόκριτος 250 ἄλλως δ' οὐ.

ἄλλοτε (συνών. τοτέ).⁹ Άλλοτε, sometimes, Ξενοφάνης 26 ἄλλοτε ἄλλῃ Ἐμπεδοκλῆς 17.7-8, 26.5-6 ἄλλοτε μὲν Φιλότητι ... ἄλλοτε δ' αὖ ... Νείκεος ἔχθει 17.35 ἄλλοτε ἄλλα 20.2, 20.4 ἄλλοτε μὲν Φιλότητι ... ἄλλοτε δ' αὖτε ... Ἐρίδεσσι Διογένης 2.12 ἄλλοτε ἀλλοῖα. Πρβλ. ἄλλῃ, ἄλλος.

ἄλλοτριος (ἀντίθ. ἴδιος). Ἀλλότριος/ζένος, alien, Παρμενίδης 14 νυκτιφαὲς περὶ γαῖαν ἀλώμενον ἀλλότριον φῶς Ἐμπεδοκλῆς 45 κυκλοτερὸς περὶ γαῖαν ἐλίσσεται ἀλλότριον φῶς. || **ἄλλοτρίᾳ**. Ἀρχύτας 3.3 μαθὲν παρ' ἄλλῳ καὶ ἀλλοτρίᾳ.

ἄλλοφρονεῖν. Ἀλλοφρονῶ/ἀπὸ ταραχὴ ψυχικὴ σκέψη ματιὶ ἄλλ' ἀντ' ἄλλων, aberrate, Δημόκριτος A 135 (DK II 116,30) ἐὰν δὲ περίθερμός τις ἦ περίψυχρος γένηται, μεταλλάττειν ... καὶ τοὺς παλαιοὺς καλῶς τοῦθ' ὑπολαβεῖν ζεῖται ἀλλοφρονεῖν.

ἄλμυρός. Ἀλμυρός, salty, Δημόκριτος A 135 (66) (DK II 118,17) ἀλμυρὸν δὲ τὸν ἐκ μεγάλων καὶ οὐ περιφερῶν.

ἄλογεῖν. Δὲν λογαριάζω/ἀδιαφορῶ, disregard/neglect, Δημόκριτος 174.3 δειπνοὶ δ' ἄν καὶ δίκης ἀλογῇ καὶ τὰ χοή ἐόντα μὴ ἔρδῃ.

ἄλογιστίη. Αφροσύνη/ἀνοησία, imprudence/unwiseness, Δημόκριτος 289 ἀλογιστίη μὴ ενγχωρέειν ταῖσι κατὰ τὸν βίον ἀνάγκαις. Πρβλ. ἀβούλίη, ἀξυνεσίη, λογισμός.

ἄλογος (ἀντίθ. λογικός) 1. Ἀλογος/μὴ ἔλλογος, irrational/not reasonable, Φιλόλαος 11.23 τῷ ἀπείρῳ καὶ ἀνοήτῳ καὶ ἀλογῷ φύσιος. || **τὰ ἄλογα** (συνών. ζῷον). Τὰ ζῶα, unreasoning creatures, Δημόκριτος 164.3 δημογενέσι ζῷοις συναγελάζεται ὡς περιστεραῖς περιστεραῖς ... καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀλογῶν ὥσαύτως 2. Παράλογος, contrary to reason/absurd, Δημόκριτος 292 ἀλογοι τῶν ἀξυνέτων οἱ ἐλπίδες 3. Ἀσύμμετρος, asy-